

Τα μηνύματα τα οποία ήθελε να προβάλει η συγγραφέας είναι κυρίως αντιρατσιστικά, καθώς στην εξέλιξη του βιβλίου βλέπουμε τη ζωή με τα μάτια ενός διαφορετικού ανθρώπου, ξένου στη χώρα, ο οποίος επιβιώνει κάτω από άθλιες συνθήκες και δεν έχει τίποτα ως δεδομένο, ένας άνθρωπος ο οποίος παλεύει για το παραμικρό αγαθό της ζωής. Η συγγραφέας βάζοντας ένα παιδί της ηλικίας μας να ζει μια τέτοια ζωή, μας έκανε να προβληματιστούμε για το συγκεκριμένο θέμα: τον ρατσισμό.

Σε διάφορες σκηνές του βιβλίου φαίνεται η έλλειψη ανθρωπιάς και η ξеноφοβία, διότι ο άνθρωπος συχνά βλέπει τον πλησίον του με κακό μάτι, κάνει τον αδιάφορο αντί να τον βοηθά. Από την άλλη πλευρά, ο Λούκα είναι ένα μικρό παιδί της πόλης, στον οποίο φαίνεται η ευγενική, η καλή, η ευαισθητοποιημένη πλευρά του ανθρώπου. Ο Λούκα έγινε μάρτυρας μιας τραγικής σκηνής, όταν τέσσερις νεαροί έβαλαν φωτιά σε έναν μετανάστη. Αυτή ήταν μια απαράδεκτη ενέργεια και η συγγραφέας, με την παρουσία του Λούκα στη σκηνή και τις ενοχές που ένιωθε μετά την αποτρόπαια πράξη, μας δείχνει πόσο πραγματικά ευαισθητοποιημένοι θα έπρεπε να είμαστε όλοι σε αυτά τα θέματα. Η ζωή του Λούκα διαφοροποιήθηκε από τη στιγμή που πήρε την απόφαση να ζήσει τη ζωή του Ράτζιβα, ενώ αυτό κάτω από άλλες συνθήκες δε θα έπρεπε να τον αλλάξει καθόλου. Όμως τον άλλαξε κι έτσι έγινε διαφορετική και η συμπεριφορά των άλλων ανθρώπων προς αυτόν. Όχι προς τον Λούκα που γνώριζαν αλλά προς τον Λούκα με την μορφή του μετανάστη... Αυτό δεν θα έπρεπε να συμβεί. Εξάλλου, όλοι άνθρωποι είμαστε, επομένως πρέπει να είμαστε όλοι ίδιοι χωρίς διακρίσεις φυλής, χρώματος ή καταγωγής!

Τα συναισθήματα που μου δημιουργήθηκαν από το βιβλίο ήταν αντικρουόμενα, δηλαδή θαυμασμού αλλά και στενοχώριας και απέχθειας. Τα συναισθήματα θαυμασμού ήταν για τον Λούκα και για το μεγάλο θάρρος που χρειάστηκε για να βγει στον δρόμο, ώστε να συμπαρασταθεί έμπρακτα στον Ράτζιβα. Αψηφώντας τον κίνδυνο, έκανε μια συμβολική πράξη ενότητας μεταξύ δύο αγνώστων μέχρι τότε ανθρώπων, η οποία μου προκαλεί τον θαυμασμό.

Από την άλλη, διαβάζοντας το βιβλίο μου προκλήθηκαν συναισθήματα οργής για τους τέσσερις νεαρούς οι οποίοι έβαλαν φωτιά στον μετανάστη Ράτζιβα. Σίγουρα αυτό έχει συμβεί και στην αληθινή ζωή, καθώς πολλοί άνθρωποι δεν έχουν καρδιά και δείχνουν ανελέητο μίσος προς τους συνανθρώπους τους.

Βασιλειάδης Ίων, Β1 Γυμνασίου